

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quàm vehementer Antiochus mortem timuerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Et interfectus, & regnum eius ad Medos & Persas translatum est, sed etiam animaduertens, mortem sibi portendi, totus cohorrui-
it; & mortem vel temulentus ita apprehendit vehementer, vt *facies eius commutaretur*, & quæ antè vino rubebat, iam repente expallescere; quiq; paulo priùs totus erat in lætitijs, iam subitò in-
temperijs ageretur, & *cogitationes eius conturbarent eum*; quin etiam adedò vel suspitione necis commouebatur, vt *compages reuulsi-
onis eius soluerentur*, adedò totis artibus contremiscebat, vt *genua eius ad inuicem colliderentur*. Quod videmus etiam sæpe contingere il-
lis, qui inter pocula saturi arma & prælia iactant, ipsiq; etiam Marti & cælo minantur. Putares illis robur & æs triplex circa pe-
ctus esse, sed cùm ad rem venit, cùm configendum est, & ma-
nus conferendæ, tum morbum fingunt, tum medicinam sumunt, ne cogantur prælijs interesse. Quin & cùm verè ægrotant, animo magis quàm corpore deijciuntur, nec quidquam tristiore vultu audiunt, quàm cùm dicitur: *Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues*. Quod vbi vel Ezechias audiuit, *fleuit fletu magno*. Nimirum *amara est memoria mortis homini pacem habenti in substantijs suis*.

Isa. 38. 14.

Eccli. 41. 1.

V.

2. Mach. 9. 11.

Quod etiam in Antiocho demonstratum est, qui, vt mortem euaderet, quid non fecit? immo quid se facturum non simulauit?
1. *Cœpit ex graui superbia deductus ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga*. 2. *Cùm nec ipse iam factorem suum ferre posset, ita ait: Iustum est subditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire*. Adedò non mente tantùm illuminatus est, sed lingua quoq; errorem suum confitebatur. 3. *Vt seriò loqui videretur, etiam opera adiecit. Nam & civitatem, ad quam festinans veniebat, vt eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nunc optat liberam red- dere; & Iudeos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed a- nibus ac feris diripiendos traditurum, & cum paruulis se exterminaturum dixerat, aequales nunc Atheniensibus facturum pollicetur*. En vt se emendauit! En vt maleficia beneficijs compenfat! 4. *Templum etiam sanctum, quod priùs expoliauerat, optimis donis ornaturum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumtus de red- ditibus suis prastaturum spondet*. Vides vt etiam Deo velit satisfacere? 5. *Super hac & Iudeum se futurum, & omnem locum terra perambulaturum, & predicaturum Dei potestatem promittit*. Quid potuit

potuit ampliùs expectari, aut optari? 6. Scripsit & ad Iudæorū litteras humanitatis plenissimas. Denique omnem lapidem mouit, & tamen de eo dicitur: *Orabat autem hic scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecuturus. Igitur homicida, & blasphemus pessimè percussus, & ut ipse alios tractauerat, peregrè in montibus miserabili obitu vita functus est. Quid ita? cur tanta faciens misericordiam non est consecutus? Respondet Augustinus: Nemo dignè pœnitere potest, quem non sustineat unitas Ecclesie, & fidei. Atqui Iudæum se futurum promisit? An non hoc erat in vnitatem Ecclesie, & fidei velle venire? Nimirum hæc omnia cogitabat, dicebat, faciebat Antiochus tantum vt sanitatem consequeretur; neque ex animo credebat in Deum Iudæorum, neque verè statuebat seruare religionem ab ipso præscriptam; tantum enim hæc tam speciosa promittebat, vt posset euadere præsentem calamitatem; quasi Deum id lateret, aut diuinus oculus decipi posset. Nimirum vsq; adeò potentes isti omnia ponunt in hac vita, vt mortis effugiendæ causa, quiduis agere, quiduis pati; & vel religionem ipsam, omniaque sacra & profana vendere velint; nihilq; magis quàm mortem abominentur. Est enim mors pessima peccatorum.*

At pauperum mors pretiosa, quia ipsorum est regnum calorum. Hinc mortem non formidant, sed sperant, tamquam ianuam felicitatis. Simeoni Episcopo & martyri, successit in officio Sadoth, apud Persas Christianorum persecutores; cui quale ostentum sit, visum, ipse clam ad se conuocato clero in hunc modum exposuit. Vidi, hac nocte, fratres, per somnum, scalas à terris vsque ad cælum splendide erectas. Ad verticem earum, in cælo, consistebat, clarissima in luce refulgens inclytus martyr Simeon Episcopus; is me ad pedem scalarum in terris stantem, ita compellabat: *Ascende ad me Sadoth, ascende, ne timeas: ego enim heri ascendi, tu autem cras ascendes.* Quod ego ita accipio, vt existimem, sicut ille priore anno pro Christo mortem oppetijt, ita me hoc anno, pro eiusdem nomine sanguinem profusurum. Hæc vbi dixit, cœpit etiam diaconos ac presbyteros præsentem ad mortem fortiter patiendam his verbis adhortari. *Fratres mei dilecti & Patres, Deum amemus ex tota anima, & Dominum Iesum Christum ex tota mente: & induti lorica fidei non timebimus omne malum. Mors autem & cades si ad nos venerit,*

P

non.

2. Machab. 9.
13. & 28.

S. August. de
vera & fals.
pœnit. c. 11.

Psal. 33. 23

VI.

Psal. 115. 15.
Matth. 5. 3.
Surius ex Me-
taphraste 10.
Febr.